

Bevillinger, som have en saa vidt rækkende Karakter, at de ikke bør afgjøres ved det blinde Tilfælde. I dette Tilfælde er der ikke nogen Vanstielighed for at overlade Underdragelsesretten til de Delegerede; thi det er jo ligesom et rent, simpelt og klart Spørgsmaal: rækker det efter Finantslovsforlaget ud over to Finantsaar eller ikke? Det vil ikke i saa Henseende være en saadan Stjønssag, som om en Bevilling eller Nægtelse kommer til at ophæve eller forandre en bestaaende Lov eller Statsinstitution. — Jeg skal endnu gjøre en Bemærkning angaaende Afstemningsmaaden. Naar det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgtreds (Suel) gjorde opmærksom paa, at Ligheden mellem det her foreslaaede og det i et Naboland Gjældende ikke er saa overmaade stor, idet det i hvert Naboland vil være en sjældnen Indtagelse, at man kommer til at benytte den i Forveien luffede Seddel, hvorimod han troede, at det her vilde blive Regel, saa er det jo ganske vist saa, at Tilfældet vil sandsynligvis hyppigere indtræde i et dansk Afgjørelsesudvalg end i en svensk sammentrædende Rigsdag, at Stemmerne staa lige. Det skal jeg ikke nægte. Men komme Stemmerne til at staa lige, indtræder jo Tilfældet. Om man nu benytter eller ikke benytter den udtrukne Stemmeseddel, er jo fuldstændig ligegyldigt. I saa Henseende har det ærede Medlem fra Viborg (Klein) jo fuldstændig Ret. Man vil jo kunne ordne Afstemningen paa den Maade, at den udtrukne Stemmeseddel blev brændt uden at blive set af noget Mennefte; i saa Tilfælde var jo Medlemsstallet ulige, og saa vilde Afgjørelsen komme af sig selv gennem Afstemningen. Det kunde man lige saa godt gjøre som at lade den udtrukne Seddel gjælde dobbelt, saaledes som jeg har foreslaaet. Det er en Smagsag, hvad der er En mindst imod. At Lodtrækning i og for sig ikke er tiltrækkende, er klart. Naar man derimod har angivet som muligt, at Formandens Stemme kunde være den afgjørende, saa kan jeg ganske slutte mig til den Indvending, som det ærede Medlem fra Viborg gjorde sig selv, nemlig at, dersom Formandens Stemme bliver den afgjørende, saa bliver den afgjørende for alle de Spørgsmaal, der foreligge; men det kan Modparten dog absolut ikke være tjent med. Saa maa man hellere lade Tilfældet raade i hvert enkelt Stridsspørgsmaal, i Stedet for at lade det raade paa den Maade, at den, der er den Heldige, faar Ret helt igjennem, og den anden Uret. Jeg skal endnu kun gjøre den eneste Bemærkning, at det jo er fuldkommen rigtigt, at selve Regeringsforlaget ikke vil

sikre, at der i alle Tilfælde vil komme til at foreligge en af Rigsdagen vedtagen Finantslov, idet Forslaget ikke indeholder Noget til Sikkring imod, at f. Ex. intet af Thingene vil behandle Finantsloven. Vi have jo oplevet, at et af Thingene allerede gjentagne Gange har nægtet at fremme Finantsloven. Man kunde jo tænke sig, at det andet Thing vilde gjøre lige saa, nok sagt, naar der er en absolut Mangel paa Villie til Stede hos en af Rigsdagens Afdelinger til at have med Finantsloven at bestille, saa er der ikke Noget i Forslaget, som sikrer der imod. Regeringen er imidlertid gaaet ud fra den Antagelse, at naar man vedtog Bestemmelser, som sikrede Afgjørelsen af Uenigheds punkter paa selve Finantsloven, vilde der saare vaanskelig kunne tænkes Tilfælde, hvor den ene eller begge Rigsdagens Afdelinger ikke vilde behandle Finantsloven. Det er Grunden til, at man ikke er fremkommet med videregaaende Forslag for hverligere at sikre, at der hvert Aar inden Finantsaarets Udlob forelaa et af Rigsdagen vedtaget Finantslovsforlag.

Første Viceformand (Høgsbro):
Jeg skal hermed standse Forhandlingerne for i Dag.

Næste Møde vil blive afholdt Mandagen den 18de Januar 1886 Kl. 1, og Dagsordenen vil da være:

Fortættelse af første Behandling af:

Forslag til Lov om Tillæg til Danmarks Riges gennemfete Grundlov af 5te Juni 1849.

Mødet hævet Kl. 3. 55'.